dosarul nr. 1-161/2026
nr. electronic 1-26131029-48-1-15102026
nr. urmărire penală 2026330292

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu

Cu participarea:
Procurorului Victor Cimbir
Apărătorului Ana Chian

examinând în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Sîrbu ***** *****, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul. Strășeni, s. *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, anterior nejudecat,*

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 15 octombrie 2026 – 19 noiembrie 2026.
Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Sîrbu*** ***** *****, la *****, aproximativ la ora 21:30 min., fiind în r-nul Strășeni, s. *****, acționând contrar prevederile pct.10 sbct.(2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că *,,persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”,* fără a deține permis și neavând dreptul de a conduce mijloace de transport, fiind la ghidonul *****, cu capacitatea cilindrică de 150 cm^3, fără număr de înmatriculare, a fost stopat din mers de către ofițerii de patrulare din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică pe motivul mersului neadecvat și fiind întreprinse acțiuni orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la șofer folosind mijloacele tehnice din

dotare, numitul Sîrbu ***** ***** ignorând prevederile pct.11 lit.j) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că *„conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat în vederea constatării alcoolemiei”*, prin inacțiune însoțită de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni, din motivul de a pune pe polițiști în imposibilitate de a stabili faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate și a nu fi supus răspunderii, fiind preîntâmpinat despre consecințele ce pot surveni, a refuzat categoric să fie supus testării alcoolscopice.

Astfel, prin acţiunile sale intenționate, ***Sîrbu ***** ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(5) din Codul penal - *refuzul, împotrivirea şi eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, acţiuni săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere*.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării ***Sîrbu ***** *****, a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Ana Chian, acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depusă de ***Sîrbu ***** ***** și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, a solicitat aplicarea unei pedepse în baza art. 90 Cod Penal.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Cimbir ***** a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului ***Sîrbu ***** *****, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., și a solicitat să fie recunoscut ***Sîrbu ***** *****, vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 Cod Penal, să fie suspendat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364[1] alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***Sîrbu ***** *****, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral

vinovăţia şi a relatat că, la data de *****, a fost stopat de colaboratorii de poliție și el a refuzat să treacă testul Drager, din motiv că era în stare de ebrietate. Comunică că, el se deplasa cu *****de model *****și nu deține permis de conducere. El a recunoscut că a servit și din acest motiv a refuzat să treacă testul Drager. A fost preîntâmpinat de faptul că dacă refuză să treacă testarea alcoolscopică în privința lui se va intenta dosar penal.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir *****, inculpatul a menționat că, după incident nu mai conduce *****deoarece a vândut *****

La întrebarea apărătorului, Chian Ana, inculpatul a indicat că, a servit în satul ***** la un verișor de al lui, a servit bere. Subliniază că, nu va avea posibilitatea să achite amenda. /f.d.65/

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului ***Sîrbu ***** ***** în săvârșirea faptelor imputate şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înseși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat, şi anume:

- declarațiile martorului Rebeja Maxim care a comunicat că activează în calitate de ofițer patrulare al SP CL-ST a SPC a DPC a INSP. La ***** a fost implicat în serviciu de MOP și circulației rutiere pe teritoriul r-nului Strășeni, cu automobilul de serviciu MAI 9959, împreună cu colegul Meriacre Vasile. Aproximativ la ora 21:30, în timp ce executa serviciul de patrulare împreună cu colegul pe traseul din satul *****, raionul Strășeni, a observat și stopat *****fără n/î, la volanul căreia se afla șoferul Sîrbu *****, locuitor al satului *****, raionul Strășeni. Din discuții cu șoferul, s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. I s-a solicitat lui Sîrbu ***** de a trece testarea alcooscopică cu aparatul Drager, ultimul de nenumarate ori a refuzat categoric testarea alcooscopică pentru stabilirea gradului de ebrietate, totodată a refuzat categoric și prelevarea probelor biologice. / Vol. I, f.d. 12-14 /

- declarațiile martorului Meriacre Vasile care a declarat că activează în calitate de ofițer patrulare al SP CL-ST a SPC a DPC a INSP. La ***** a fost implicat în serviciu de MOP și circulației rutiere pe teritoriul r-nului Strășeni, cu automobilul de serviciu MAI 9959, împreună cu colegul Rebeja Maxim. Aproximativ la ora 21:30, în timp ce executa serviciul de patrulare împreună cu colegul pe traseul din localitatea *****, raionul Strășeni, a fost stopată *****fără n/î pentru mers neuniform cu ulterioara verificare. La volanul ***** „**********” cu capacitatea cilindrică de 150 cc, se afla șoferul Sîrbu *****, locuitor al satului *****, raionul Strășeni. Din discuții cu ultimul, s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. Fiindu-i solicitat șoferului Sîrbu ***** de a trece testarea alcooscopică cu aparatul Drager, ultimul de nenumarate ori a refuzat categoric testarea alcooscopică pentru stabilirea gradului de ebrietate, totodată, a refuzat categoric și prelevarea probelor biologice. Totodată șoferului Sîrbu ***** i-a fost adus la cunoștință răspunderea penală pentru refuzul de la testarea alcooscopică./ Vol. I, f.d. 15-17 /

- procesul-verbal din ** privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de***

transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz sau echivare), acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Rebeja Maxim, deoarece de la șoferul Sîrbu ***** ***** în cavitatea bucală a ultimului se simțea un miros puternic de alcool i s-a propus testarea alcoolscopică cu aparatul de tip drager alcotest, însă șoferul categoric a refuzat. Totodată conducătorul Sîrbu ***** ***** s-a refuzat de la prelevarea probelor biologice pentru stabilirea stării de ebrietate./ Vol. I, f.d. 4 /

- îndreptare din ** ***** acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Rebeja Maxim l-a îndreptat la Instituțiile Medico-sanitară pe șoferul Sîrbu ***** ***** deoarece ultimul era suspect de conducere în stare de ebrieta. Ultimul a refuzat de îndreptarea./ Vol. I, f.d. 5 /

- procesul-verbal de ridicare o obiectului din 05 octombrie 2026, acțiune procesuală în cadrul căreia la ofițerul de urmărire penală, Sergiu Croitoru a ridicat de la ofițerul INSP, Rebeja Maxim un CD-R ce conține un fișier video înregistrat la *****, privind refuzul de la testarea alcooscopică a șoferului Sîrbu ***** *****./ Vol. I, f.d. 19, 20 /

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 08 octombrie 2026, acțiune procesuală în cadrul căreia s-a examinat un CD-R ce conține un fișiere video înregistrate la *****, privind refuzul de la testarea alcooscopică a șoferului Sîrbu ***** *****, ce era la volanul a mijlocului de transport unei *****de model „**********”, capacitatea cilindrică 150 cm^3, fără număr de înmatriculare.

În cadrul înregistrării video cu denumirea „video_2026-10-09_09-47-47”, format.mp4, durata de 0,22 secunde este fixat faptul că șoferului Sîrbu ***** ***** de către angajații INSP i se propune să treacă testarea alcoolscopică, însă Sîrbu ***** ***** se refuză categoric.

În baza ordonanței din ***08 octombrie 2026,*** CD-R ce conține o înregistrăre video a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă – *corp delict,* cu anexarea acestuia la cauza penală. / Vol. I, f.d. 20, 21, 22 /

- informație SIC „Acces Web”, care confirmă că șoferul Sîrbu ***** ***** născut la ***** *****nu deține permis de conducere./ Vol. I, f.d. 24 /

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârșirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă

temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Sîrbu*** ***** *****, iar acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264^1 alin. (5) Cod penal – *adică refuzul, împotrivirea şi eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, acţiuni săvârşite de către o persoană care nu deține permis de conducere*, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând

seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia".

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane

predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Sîrbu*** ***** *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Circumstanţe atenuante prevăzute de art.76 din Codul penal, în privința învinuitului ***Sîrbu*** ***** *****, nu au fost stabilite.

Circumstanţe agravante prevăzute de art.77 din Codul penal, în privința învinuitului ***Sîrbu*** ***** *****, nu au fost stabilite.

Temeiuri de aplicare a prevederilor art.53 din Codul, privind liberarea de răspundere penală, nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru și nici la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, anterior nejudecat, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de nu au fost stabilite.a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului ***Sîrbu*** ***** ***** este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Reieşind din faptul că inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea art. 80^1 alin.2) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În situaţia dată, în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, instanţa va reduce din maximul prevăzut de sancţiune stabilind o nouă limită cu care v-a opera la stabilirea pedepsei inculpatului ***Sîrbu*** ***** *****.

În asemenea circumstanţe, luând în calcul prevederile art. 70, art. 75, art. 76 Cod penal al R.M., conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, de noile limite minime şi maxime ale pedepsei, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului ***Sîrbu*** *****, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Concomitent, la caz, instanţa consideră posibilă corectarea şi reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or, inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, respectiv, impedimente pentru aplicarea faţă de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanţa nu a constatat.

În conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (1), (2) din Codul penal, Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată,

ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit articolului 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță; f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaționale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

În speță, instanța de judecată apreciază că suspendarea condiționată pe un termen de 2 /doi/ ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă *–CD-R 700 mb cu inscripția „Verbatim„*, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 08.10.2026, de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***Sîrbu* ***** *******, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 80/1 alin.2) și 90 Cod penal 364/1, 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat ***Sîrbu*** ***** ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin.2) Cod penal, a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui ***Sîrbu*** ***** *****, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă condamnatul, în termenul de probă, nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară, va confirma încrederea acordată.

În conformitate cu prevederile art. 90, alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, se pune în seama lui ***Sîrbu*** ***** *****, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă *–CD-R 700 mb cu inscripția „Verbatim„*, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 08.10.2026, de păstrat la materialele cauzei.

Se aplică lui ***Sîrbu*** ***** ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***